

[Steffensen]

ministeriet til at give i dette tilfælde landbruket, men også andre, en støtte, en hjælp til at kunne tage fat på problemerne. Det bør vi nok overveje i fællesskab, også når vi snart skal vedtage finansloven.

Et andet problem er industrien, og her er det jo helt klart, at Cheminova er et belastende element, når det drejer sig om forurening af Limfjorden.

Fiskeriet, som er omtalt, og som bliver indgående beskrevet i miljøministerens besvarelse, er et tydeligt eksempel herpå. I kristeligt folkeparti er vi tilfredse med miljøministerens klare holdning over for, at heller ikke en stor kemisk industri skal have lettere muligheder for at forurene end mindre erhvervsvirksomheder, og derfor hilser vi den linje, som er anlagt af miljøministeriet og miljøministeren over for Cheminova, med megen tilfredshed.

Til slut vil jeg sige, at vi nok alle er enige om, når det kommer til stykket, at skal vi virkelig gøre noget ved det med miljøet, er det vigtigt, at både den lovgivende forsamling og de, som skal udføre de krav, som den lovgivende forsamling pålægger dem, har forståelse og opbakning i befolkningen.

Derfor hilser vi miljøministerens tiltag velkommen, hvor det er således, at de lokale myndigheder og organisationer, i samarbejde og i skøn forening med staten, med ministeriet prøver på at tackle disse problemer. Der er ingen tvivl om, at vi kun, hvis det lykkes i tilstrækkelig grad, kan løse de store udfordringer, som den forurening, vi står over for i Limfjorden, er udtryk for.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den positive modtagelse, man har givet min redegørelse som svar på forespørgslen. Jeg vil også gerne takke for de konstruktive indlæg i debatten, der har været, med det formål at forbedre vandkvaliteten i Limfjorden.

Fru Sonja Mikkelsen rejste spørgsmålet om nogle forureninger, som var mere lokalt bestemt; bl.a. inddrog fru Sonja Mikkelsen spørgsmålet om forurening med tungmetaller omkring Ålborg. Jeg kan sige, at jeg deler den opfattelse, at der er disse specielle problemer. En række undersøgelser har også vist, at Limfjorden omkring Ålborg igennem de sidste 15 år er blevet kraftigt belastet af

tungmetaller. En storbys spildevand vil altid indeholde tungmetaller; en række industrier i byen og ved havnen er nok hovedårsagen. Men der er grund til at tro, at disse udledninger er aftaget gennem de senere år på grund af indgreb ved kilden som led i recipientkvalitetsplanlægningen, hvor Limfjordskomiteen og her specielt Nordjyllands amtsråd tager stilling til, hvilke initiativer der yderligere er behov for på dette område.

Fru Sonja Mikkelsen og flere andre, bl.a. også hr. Poulsgaard, har inddraget spørgsmålet om rodzoneanlæg. Jeg har tidligere gennem besvarelsen af en række spørgsmål i miljø- og planlægningsudvalget givet oplysninger om mulighederne for at anvende rodzoneanlæg som led i spildevandsrensningen i Danmark.

For dem, der måske ikke helt er klar over, hvad et rodzoneanlæg er, kan jeg nævne, at der er tale om tagrørsbevoksninger, hvorigennem man leder spildevand for at få nedbrudt de forurenende stoffer i tagrørens rodzone. Der er allerede anlæg i drift i Vesttyskland. Det er min vurdering, at specielle problemerne i forbindelse med rodzoneanlægs driftssikkerhed medfører, at sådanne anlæg alene normalt ikke kan anvendes til rensning af husspildevand. På den anden side kan principperne i rodzoneanlæg indgå i f.eks. efterklaringsanlæg til traditionelle rensningsanlæg, og miljøstyrelsen arbejder derfor videre med at undersøge, om disse anlæg kan have en fremtid i Danmark.

Endelig spurgte fru Sonja Mikkelsen mig om min vurdering af forskellen på de to dagsordener. Der må jeg sige, at jeg er enig med hr. Dræbyes vurdering af forskellen på disse to dagsordener.

Hr. Sønderby rejste noget ganske interessant, og det var spørgsmålet om, hvordan vi vil bekæmpe de ulovlige udledninger; fru Anne Grete Holmsgård var også inde på det. Man kunne godt spørge, hvad vi vil gøre ved disse ulovlige udledninger. En række undersøgelser viser, at udledningerne af ajle, gylle, møddingsvand o.lign. medfører en alvorlig forurening af de danske vandløb, af søerne og af kystvandene. Det skal stå ganske klart, at stoffer, der kan forurene, efter miljøbeskyttelsesloven ikke må tilføres vandområderne. Det er der ikke noget nyt i. Det ved vi. Sådant var det også forud for denne lov. Derfor er det yderst beklageligt, at disse ud-